

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
Iesv De Adoratione In Spiritu Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XVI. De vtilitate tentationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](#)

pauca superflua , cùm tibi pauca sint necessaria ? Quid dico, pauca ? nihil mihi nisi Deus est necesse. Gratulor , gratulor ; Deus , qui non deficit, est qui mihi sufficit. Nesciebam , ô dulcis Veritas , quanta consolatio est nihil habere ; imò cognoscere luce clariùs, impossibile mihi esse, quamuis ego id conarer cunctis meis viribus , quidquam præter Deum posse habere , & esse meum , sed solius Dei. At quia omnia sunt Dei, & Deus est meus, omnia sunt mea : & tunc plus mea , quando non habeo ; quia tunc minùs me habent , & melius in Deo habeo , quàm in se haberem. Si fuisset verè humilis , nihil dolorem pro omni iacturâ rerum. Qui debet æstimare se nihil esse , quomodo potest æstimare alias res esse aliquid, quæ sunt viliores homine? Cùm quis moritur , omnia sibi moriuntur : sic qui se credit nihil , totum mundum putat nihil. Omnia mortua sunt mortuo , & omnia vilia humili.

C A P V T XVI.

De utilitate temptationum.

Quomodo vis coronari , si non certas? quomodo certabis , si non impugnaris & tentaris ? Absque hoste non est certamen, absque certamine non est victoria. Imò in-honestum

honestum & turpissimum foret, sine bello coronari, sine victoriâ triumphum agere, & usurpare palmam non meritam: ne igitur molestè feras tentatione vexari; nam ibi est officina meritorum, & causa tuæ humilitatis. Multos, vt humiles essent, permisit Deus labi in grauissima peccata: tecum magis misericorditer se habet, permittens solum quod tenteris. Resiste viriliter in causâ Dei: quamvis in ipso temptationis conflictu molestum sit pugnare, iucundior est victoria ex temptatione, quam voluptas ex peccato, ad quod temptatione inclinat. Noli comparare cum molestiâ temptationis dulcedinem peccati, sed confer illud cum gaudio ex victoriâ: non compares pugnam cum voluptate, sed victoriæ fructum cum usu vitij: experire aliquantò quid sit vincere temptationem, qui toties expertus es succumbere.

Cùm vincis, existima iterum te pugnatrum: cùm pugnas, reputa in illâ victoriâ penitus abolendum inimicum in perpetuum, & æternâ pace fruendum. Fortasse ita partim eueniet: nam diabolus confusus, & vinctus, non audebit iterum adoriri; & Deus aliquam quietem concedet, prout nouerit expedire tibi. Deus scit, quo tempore te liberare oporteat à temptatione, qui permisit illam pro bono tuo. Artifex non extrahit aurum de fornace,

nace, donec satis purgatum est: nondum sa-
tis emendatus & purificatus es, si non te libe-
rat hac molestia. In victoriâ memento pu-
gnæ, in pugnâ victoriæ. Gaudebis perpetuò
si vincas; pudebit, si vincaris: quare vilipendis
conscientiæ securam lætitiam & pudorem,
pro futilissimâ & momentaneâ oblectatio-
ne? Amittimus tempus in hac vitâ, dum non
patimur. Non recuses molestiam repugnan-
di, cùm molesta aliqua nequeas in hac vitâ
fugere. Quemcumque viuendi modum ele-
geris, in aliquo afluxeris: melius est afluxi pro
virtute. Triste aliquid & aduersum vbiique
est; sed felix tristitia, & facilis, in causâ æ-
ternæ felicitatis. Pro humanis rebus longiori
tempore, maiori labore, minori fructu pugna-
tur. Temporaliū laborum terminus, aliis la-
bor est; sæpiùs pœna æterna: sed hic leuis &
momentaneus labor æternum gloriæ pondus
operatur in te, cuius non sunt condignæ pa-
ssiones huius temporis. Ferto saltem non ægrè
hanc tribulationem, quam optare deberes
propter auaritiam gloriæ maioris, quæ crescit
rigata igne isto. Quin etsi nullum præmium
esset, sufficit quod conformareris Christo.
Magnâ necessitate teneris ad renitendum &
pugnandum: in conspectu Iudicis es; & cau-
sam diuini honoris defendis coram Angelis,
& Sanctis. Potius velis millies mori, quâm se-
mel

94 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
mel vinci , & pudorem pati succumbendi.
Coram Sponso tuo , & testibus Hierarchiis
Spirituum beatorum , ac cœtibus Sancto-
rum , quomodo audebis adulterium com-
mittere?

Non potest esse quin in hac vitâ sæpius
turberis & tenteris ; quare attentus tibi sis , &
cautus : licet fortissimum castellum virtutum
in te ædificaueris ; expecta tentationem , quia
est fundatum in naturâ tuâ , cum imbecilli &
caducâ infirmitate carnis . Quid interest , si
fortissimi muri , & lapidea domus struatur , si
ruinosum fundamentum habeat , aut in are-
nâ solùm sit fundata , quò minus timeatur
de securitate eius ? Quid interest , quòd ar-
matus sis , si in loco es lubrico , aut veharis
vmbratico aut effreni & indomito equo ?
Benè potes muniri virtutibus ; sed in carne es ,
quæ periculosior est quàm equus præceps &
indocilis , & magis fluxa quàm arena , nisi
gratia Dei te adiuuet . Quare generalius &
præstantissimum remedium aduersus tenta-
tionem præseruatuum est , deponere natu-
ram , cum omnibus suis appetitibus , quoad
possis ; eradicare à te omne tuum velle , & fie-
ri simplicem , & purum omni voluntatis pro-
priæ sorde , sicut spiritum qui astat coram
Deo : vnusquisque enim tentatur à concu-
piscentiâ suâ . Quando nos quærimus , inue-
niemus

niemus temptationem. Qui se quærerit, inueniet se: & quid in te inuenies, qui miser es, nisi miseriam, turbationem, afflictionem?

C A P V T XVII.

*Quod oporteat timere Deum, & sperare
in illo.*

Vndeque laqueis insidiatur inimicus; vndeque pericula sunt in totâ vitâ: sed maius omnium periculum est securitas nostra; nam est omnia pericula. Quis potest esse securus in medio hostium, & vicino aut domestico inimico? quomodo tu securus potes esse, cùm tibi ipsi aduersarius sis, cùm caro tua hostis tibi sit, cùm totum mundum habeas contra te, & omnes dæmones te oderint? Si contra vnum hominem venirent decem, si contra aliquem Ducem veniret duplo maior exercitus, timeret, licet fortissimus esset: quomodo tu non formidas, cùm non minùs quàm mundus totus sit inimicus tuus, & contra te pugnet?

Debes etiam timere Deum, quia peccasti, & quia potes peccare. Quæ mulier in adulterio deprehensa, si maritus nullum verbum ei locutus fuisset de venia, posset non timerre? tu quoque time: nam euidenter scis peccasse, & tamen nullam euidentiam nec reuelatio-